

eller udlægge til den, som har bekostet Begravelsen, hvad der findes i Boet. Er det Overflødende ikke mere, end at det skønnes at ville medgaa til Dækning af privilegerede Fordringer, kan Skifteretten udlægge Boets Beholdning til disse efter deres Orden og Betskaffenhed og dermed slutte Behandlingen.

§ 44.

Saa snart som de i § 38 omhandlede 4 Uger efter Listens Fremlæggelse ere gaaede, har Skifteretten at iværksætte Udlodninger til Kreditorerne i Overensstemmelse med Reglerne i Konkurslovens 14de Kapitel.

Eigeledes blive Forfristerne i bemeldte Lovs 1ste, 3die og 5te Kapitel at anvende i de her omhandlede Boer med den Bemyndelse, der følger af Forholdets Natur.

§ 45.

Befindes der at være Overflud at arve, efterat Kreditorerne ere fyldestgjorte, har Skifteretten at skride til Udlodningen af Boet til Arvinger og Legatarer, saasnart i Dvrigt Boets Formue er samlet og indkommet.

§ 46.

Et Dødsbo behøver ikke at henstaa usluttet paa Grund af Forpligtelser, der ere afhængige af Betingelser, om hvis Indtrædelse der først længere hen i Tiden kan faas Visshed, hvormod der, naar Boet i Dvrigt er færdigt til Udlodning, afsættes det fornødne til saadanne Fordringer. Det, som senere maatte vise sig at være usfordøent til Fordringens Fyldestgjørelse, udlægges da ved en Efterlodning til Vedkommende.

Heller ikke skal det være til Hinder for et Dødsbos Slutning, at den Afsøde har Arv henstaaende i uskiftet Bo eller anden saadan i Henseende til Størrelsen uberegnelig Fordring, som maa henstaa i ubestemt Tid, hvormod en senere Gjenoptagelse af Skiftet ogsaa for saa vidt forbeholdes.

§ 47.

Enhver enkelt Arving er berettiget til for sin Arvelod at forlange Udlæg efter Burdering, dog ikke i faste Eiendomme; Værgens Paastand herom paa en Umyndigs Begne godkendes af Skifteretten, naar saadant skønnes at være til den Umyndiges Gavn. Forlange flere Arvinger Udlæg i den samme Ting, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvem der skal have Fortrinnet. Den længstlevende Egtfælle er berettiget til at forlange Udlæg efter Burdering ogsaa i faste Eiendomme for sin Boslod og Arvelod i fornødent Fald mod at udbetale Arvingerne det Beløb, hvormed den faste Eiendoms Burderingssum efter Fradrag af de paa Eiendommen hvilende og af den længstlevende overtagne Behæftelser overstiger den længstlevendes Boslod og Arvelod. Opstaar der Strid mellem længstlevende Egtfælle og Arvinger angaaende de Ting, som ønskes udlagte, har den førstnævnte Fortrin til at vælge.

Med Hensyn til den længstlevende Egtfælles Ret til at beholde det hele Bo eller større Dele af Boets Eiendele udover dens Boslods og Arvelods Størrelse komme i Forhold til Arvingerne, se nedenfor i § 60 jfr. § 63 givne Regler til Anvendelse.

§ 48.

Ville vedkommende Lodtagere i Boet, naar Udlæg efter Burdering af hele Boet eller enkelte dertil hørende Gjenstande skal finde Sted, ikke erkjende den under Registreringen stedfundne Burdering for Regel, staar det enhver af dem aabent at forlange en formelig Burdering af de Ting, som formenes at være urigtig ansatte. Denne Burdering iværksættes af Mænd, som Skifteretten efter forudgaaende Meddelelse til alle Vedkommende udmelder hertil, og bliver, saafremt det forlanges, at beedige i Skifteretten.